

Л-вите последни години били съмтени отъ една прочута прѣ-
пирния, която раздѣлила учения свѣтъ; касаяло се да се знае кой
прѣвъ, той ли или Нютонъ, билъ
открилъ диференциалното съмѣ-
нне. Сега се вижда добре доказано,
че Л-вото изобрѣтение е било не-
зависимо отъ Нютоновото, па било
и обнародвано по-напрѣдъ. Л. билъ
изобрѣтателъ на една съмѣтака
(аритметич. машина), единъ образ-
ецъ отъ която още се пази въ
Гетингенъ. Л-вите трудове се на-
миратъ распредѣлени въ европей-
ските библиотеки; нѣкои сѫ още
неиздадени; между непълните из-
дания най-пълно е Дютенсовото
(Женева, 1768, 6 т.); най-доброто
издание на философския му тру-
дове е Ердмановото (1840); и най-
доброто животоописание на Л. е
отъ Guhrauer, Leibnitz, Eine Biogra-
phie, 2 т. 8° (Бреславль, 1842).

Лайденъ. Холандски градъ, 16
килом. на сѣв.-ист. отъ Хага, 40
килом. на юго-зап. отъ Амстер-
дамъ, на Стари-Рейнъ, 10 килом.
отъ морето, на мястото, дѣто се
срѣщатъ нѣколко канализирани
рѣки; събицава се по канали съ
Хаарламъ и Хага; станция на
желѣзницата отъ Амстердамъ за
Ротердамъ, съ клонъ за Уtrechtъ;
44,650 жит. Л. е най-старият градъ
въ Холандия и има пространство
за три пъти по-вече отъ сегаш-
ното си население. Въ 1640 този
градъ е ималъ 100,000 души; въ
1750 това число било спаднато
на 70,000, а въ началото на този
вѣкъ на 30,000. Отъ 1830 тър-
говията починала изново да цѣвти
и населението да се увеличава.
Улиците сѫ широки, и обществените
сгради хубави. Въ града има
развалини отъ старъ замъкъ, кой-
то се прѣполага да е правенъ

отъ римляните прѣди Р. Х. Глав-
ните фабрични произведения сѫ
асета и вълнени платове, нѣ, въ
много малъкъ размѣръ сравни-
телно съ прѣдишните врѣмена;
голѣмо е числото на печатници, които
въ XVI-и и XVII-и вѣкъ
сѫ били най-прочутитѣ въ Европа;
градътъ е важно тѣржищее на
сирене и масло. Нѣ главното у-
крапление и слава на града ее у-
ниверситетъ, който е билъ най-
първий въ Европа. Интересно е
происхождението на този унивѣр-
ситетъ. Въ 1574, когато Холлан-
дия се борила да охвѣрили иггото
на Испания, Л. билъ обсаденъ отъ
испанците и истеглилъ всичките
ужаси на глада. Седемъ седмици
жителетъ нѣмали хлѣбъ да ядатъ,
и множества гинкли отгладдѣ. Ге-
ройскиятъ кметъ, Пиетеръ Фаанъ-
деръ Верфъ, дори и прѣдложилъ
тѣлото си за храна на нѣкои,
които му се молили да прѣдаде
града. Най-сетнѣ оранжийски князъ
развалилъ каналитъ, наводнилъ
страната, издавилъ много испан-
ци и освободилъ лайденци. Този
князъ сега прѣложилъ на лайденци,
като възнаграждение за
безподобните имъ патила, илии да
опости нѣкои данъци или да
основе единъ университетъ въ граада.
Лайденци благородно избрали по-
послѣдното, и университетътъ се
зоветъ въ 1575. Много знааме-
нити учени отъ всички европей-
ски страни сѫ били свързани съ
него, като професори или студен-
ти. Да споменемъ само Гроциуса,
Декарта, Голдсмита. Л. е и родно-
то място на Мушленбрека, изобрѣ-
тателъ на лайденската стъкл-
ница (виж. Електричество). Уни-
верситетътъ притежава цѣнна и би-
блиотека съ много рѣдки рѣжко-
писи; великолѣпна сбирка по ме-